

BRAND IN HET LAND EN ACHTSTE REIS NAAR CHINA

door Shlomo Hizak

Hij heeft gedacht aan zijn goedertierenheid en aan zijn trouw jegens het huis Israels; alle einden der aarde hebben aanschouwd het heil van onze God. (Psalm 98:3)

Geliefde vrienden,

Shalom en zegen worden u toegewenst uit Jeruzalem!

Door de hele geschiedenis van het Joodse volk heen, vanaf de tijd van de aartsvaders tot onze dagen, is de geschiedenis van het binden van Isaäk (Genesis 22) nog steeds een aansprekend verhaal, dat wij Joden dagelijks in ons ochtendgebed gedenken.

Toen schrok Isaak geweldig en hij zeide: Wie was het dan toch, die het wild geschoten en mij gebracht heeft? En ik heb van alles gegeten, eer gij kwaamt en heb hem gezegend; ook zal hij gezegend zijn. (Genesis 27:33)

De schrik van Isaak was begrijpelijk toen hij op het altaar lag, want hij lag klaar om geofferd te worden. Maar nu, jaren later, was het dezelfde schrik toen duidelijk werd dat hij zijn zoon Jacob gezegend had in plaats van Esau? Wat bracht Isaak, onze aartsvader, tot deze schrik? Toen Isaak hoorde dat Esau tweemaal hevige en bitter weende, was de schrik bij Isaak uitermate groot, toen duidelijk werd dat hij Ja-

cob in zijn plaats had gezegend. Isaak verwachtte dat hij per ongeluk het goddelijk bevel had geschonden door de jongere voor de oudste te zegenen, daarom was hij bang dat de zonde van Israël groot zou zijn tijdens alle verzoeken in de geschiedenis tot onze dagen toe.

God hielp hem om te geloven en vertrouwen dat Hij over ons zou waken. En dit is wat ons volk vele eeuwen heeft ervaren. Het licht is gekomen en we zijn teruggekeerd tot Israël. Nu is de tijd dat het volk is teruggekeerd naar het Land – een vervulling van de profetie.

Brand in het land

Ik zag het nieuws uit ons land tijdens mijn achtste reis naar China. Ik houd van mijn volk, maar ik was ver weg van het land dat ik liefheb. Mijn hart was in Jeruzalem, maar ik was zelf in het verre oosten, in China, en ik verlangde naar Sion. Honderden huizen waren verbrand en duizenden bomen, maar als God met ons is, wie zal tegen ons zijn? Het is ons land, het land dat Hij ons beloofd heeft. We zijn heel erg dankbaar dat Hij het mogelijk heeft gemaakt dat wij in deze tijd leven. Wij zijn de grote generatie die met eigen ogen ziet wat de profeten voorzegd hebben – Zijn eeuwigdurende belofte aan ons volk.

Ik werd vertroost omdat ik geloof dat we zullen overwinnen. We zijn teruggekeerd naar ons land met hoop en geloof – wij zullen de visie van Sion niet opgeven. Ik ben erg dankbaar voor alle lieve vrienden van Israël – minnaars van Sion – die achter Israël staan en ons land steunen. Zij zijn als wachters die dag en nacht op de muren van Jeruzalem en de steden van Israël staan.

Op uw muren, o Jeruzalem, heb Ik wachters aangesteld, die de ganse dag en de ganse nacht nimmer zullen zwijgen. Gij, die de Here indachtig maakt, gunt u geen rust. (Jesaja 62:6)

Dank u voor al uw steun. Ik ben zo bemoedigd door twee vrienden die speciale steun naar ons Centrum hebben gestuurd om gezinnen te helpen, die hun huis zijn kwijtgeraakt in de branden. Ik ben dankbaar dat u bent uitverkoren om het Land, het Volk en het Zaad van Abraham ten zegen te zijn. Moge de Heer u en mij ook in dit jaar zegenen. Ik zie ernaar uit u te ontmoeten.

De uwe om Sions wil,

Shlomo

IN MIJN ZWAKHEID BEN IK STERK...

door Shlomo Hizak

Geliefde Vrienden,

Shalom en zegen worden u toegewenst uit Jeruzalem!

Ik heb een zegenrijke ervaring gehad op een conferentie in Californië. Ik reisde met een Israëliische afgevaardigde, die samen met mij was uitgenodigd: Robert Ilatov, lid van de Knesset en de Israëliische Consul in Californië, Sam Grundweg.

Dit was mijn verlangen en de visie van mijn leven, bouwen aan onderling begrip en vertrouwen. Terug in Jeruzalem werd ik uitgenodigd in Rusland, in de hoofdstad Tsjeboksary van de republiek Tsjoevasjië met veel etnische groeperingen. Ze spreken daar Russisch en Tsjoevasjisch. Dit was niet mijn eerste bezoek aan dit land. Tijdens het communisme ben ik daar geweest in 1973 en 1986, maar ook na de ineenstorting van het communisme. Ons Centrum heeft bijna 200.000 Bijbels in de Russische en Oekraïense taal gedrukt.

De veranderingen in dit deel van de wereld lopen uiteen en bij elk bezoek merk ik de vrijheid van godsdienst. Wat een kans was dit voor mij, om dit deel van Rusland weer te bezoeken. Het was een zegenrijke ervaring om de Joodse gemeenschap in Kazan te bezoeken, één van de bekendste steden in dit gebied. Het lag vroeger in het rijk der Chazaren, een vergeten Joods Rijk. Tijdens de Sovjetregering eindigde dit, iedereen werd onder het communisme vervolgd: Joden, Christenen en alle anderen.

De stad Kazan bevat een prachtig herleefd overblijfsel van de Joden. Er zijn slechts 10.000 achtergebleven in deze gemeenschap, maar met de steun van de Russische regering en de leden van deze gemeenschap is er weer leven gekomen in deze Joodse gemeenschap, met een prachtige synagoge.

Van 6 tot 8 januari was ik daar samen met Daniel Gwertzman, die al jarenlang met mij samenwerkt in het Centrum en we bezochten de Christelijke vrienden van Sion. Op 7 januari was het Kerstfeest in dit land, en dat was nu juist mijn verjaardag. Er was vreugde en broederlijk samenzijn, ze wilden meer van de Schrift leren. Het was ontroerend. Ze willen niet oordelen, maar ze verlangen naar de eeuwige boodschap van de Ene Ware God, opdat ze het verleden te boven kunnen komen. Wij, Joden en Christenen, praten weer met elkaar, want we hebben één beloofde bestemming. Ik ben zo dankbaar dat Daniël en ik vanuit Sion, Jeruzalem, konden gaan met dit zegenrijke nieuws.

Ik ervaar in mijn hart, na al deze jaren van werk in het

Land Israël en in 76 landen over de hele wereld:

Wie met tranen zaaien, zullen met gejuich maaien. (Psalm 126:5)

Ik ben dankbaar dat Israël niet alleen staat ondanks alle politieke beslissingen tegen ons. UNSC Resolutie 2334 richt zich tegen Israël. Buitensporige smaad op Israël zal het vredesproces in het Midden Oosten niet bevorderen.

Ik ben dankbaar voor de gebeden en de steun van de Christelijke vrienden van Israël over de hele wereld. Wij geloven allemaal dat Resolutie 2334 niet bevorderlijk is voor het vredesproces in het Midden Oosten, maar dat het eerder een struikelblok zal zijn.

In ons land Israël, met onze 4000 jaar oude geschiedenis, ervaren we dagelijks onlusten, aanslagen met vrachtwagens en bloedvergieten. De huizen, velden en bossen die door de pioniers zijn herbouwd, zijn vernietigd.

Om Sions wil, laten we ons niet stil houden. Wij zijn geroepen om Israël te troosten en te herbouwen. Ik wil alle vrienden bedanken, die ons helpen om steun te bieden aan gezinnen die hun huis kwijt zijn geraakt. Wij zijn gezegend, dat we de liefde en steun aan Zijn Volk kunnen tonen. Hartelijk dank, vrienden van Israël.

In mijn zwakheid ben ik sterk. Ik voel mij steeds hernieuwd – Hij maakt het mogelijk. Het Centrum dat we in het hart van Jeruzalem hebben gebouwd, op loopafstand van de berg Sion, is een open huis voor het Volk van het Land en voor mensen uit alle landen. Van week tot week komen ze van de vier windstreken om meer te leren uit Zijn Woord, om de wortels van het geloof te leren, zoals Jezus zei:

... want het heil is uit de Joden. (Joh. 4:22)

Ik hoop u te zien op één van onze speciale reizen in Jeruzalem, of op onze internationale conferentie in Zavelstein, Duitsland van 2-5 maart 2017.

Ik wens u veel zegen voor dit jaar vanuit Sion,

Shlomo

ALWEER ISRAËL EN UNESCO

door prof. Meron Medzini, Jeruzalem

Een brief uit Jeruzalem van prof. Meron Medzini

In de laatste weken is Israël blootgesteld aan twee grote aanvallen op zijn beleid aangaande de betwiste gebieden, die bekend staan als de West Bank, maar voor veel Israëli's heten ze Judea en Samaria. De eerste aanval kwam van de Veiligheidsraad van de VN, die in de laatste week van december resolutie 2334 aannam en de tweede aanval was het slotbetoog van een vergadering van de vertegenwoordigers van 70 landen in Parijs op 15 januari 2017.

Van deze twee was resolutie 2334 voor Israël verreweg het belangrijkste. De Palestijnse visie werd aangenomen, dat Israël de afgelopen 50 jaar Palestijns gebied had bezet en daarop "illegale" nederzettingen had gebouwd, die beschouwd worden als een belemmering voor de verwezenlijking van de twee-staten oplossing. De Verenigde Staten hebben zich van stemming onthouden, waarmee ze toestonden dat de resolutie werd aangenomen als een volgende mijlpaal in de strijd van de Palestijnen tegen Israël.

De tweede aanval was de Vredesconferentie in Parijs, die een fiasco bleek te zijn. De slotverklaring bevestigde opnieuw dat de enige oplossing voor het Palestijns-Israëliëse conflict de twee-staten oplossing is. Ook was dit een bedreiging, vooral voor Israël, dat eenzijdige stappen die toekomstige onderhandelingen kunnen benadelen, niet erkend zullen worden. Dit was een verholde dreiging voor de aanstaande regering Trump, om de Amerikaanse ambassade niet van Tel Aviv naar Jeruzalem te verplaatsen. De UK heeft het slotcommuniqué niet gesteund. Zij gingen zelfs zo ver dat ze de poging van de ministers van Buitenlandse Zaken van de EU blokkeerden, die deze verklaring van Parijs wilden aannemen.

De verklaring van de Britse regering luidde:

“Wij hebben bezwaar tegen een internationale conferentie die bedoeld is om de vrede te bevorderen tussen partijen die daar zelf niet bij betrokken worden, die zelfs gehouden wordt tegen de wil van Israël, en die vlak vóór de overgang naar de nieuwe Amerikaanse president plaatsvindt, terwijl juist Amerika de garantie voor een overeenkomst moet geven. Daarom lopen we het risico dat deze conferentie de standpunten juist zal verharderen in deze tijd waarin we de voorwaarden voor vrede moeten stimuleren.”

De Israëliëse regering had dit niet beknopter kunnen verwoorden.

Waarom hebben de Palestijnen en hun aanhangers in en buiten de VN deze twee zetten geprobeerd?

De voornaamste reden heeft te maken met hun voortdurende stellingname dat vrede Israël opgelegd moet worden en dat de voorwaarden vooraf bekend moeten zijn. Zij eisen een twee-staten oplossing, Palestina binnen de grenzen van 1967 (in feite de oude wapenstilstandsgrenzen die nooit als definitieve grenzen zijn geaccepteerd), een verenigd Jeruzalem, verwijdering van nederzettingen en een resolutie voor het probleem van de Palestijnse vluchtelingen. Als dit het raamwerk is, wat is dan de onderhandelingsruimte voor Israël?

De twee pogingen die ze hebben ondernomen in New York en in Parijs, waren bedoeld om geen directe besprekingen met Israël te hoeven voeren. Onderhandelen betekent geven en nemen, en dit weigeren zij al vijftig jaar lang, in de hoop dat druk op Israël van buitenaf dit werk voor hen zal doen zonder dat zij tegenover de Israëli's aan de onderhandelingstafel hoeven te zitten.

De Palestijnen hebben openlijk gezegd dat ze deze twee diplomatieke pogingen nodig hebben omdat ze voelen dat het Palestijnse vraagstuk op een zijspoor was geraakt of zelfs werd verdrongen door andere, meer belangrijke gebeurtenissen in het Midden Oosten. De mensonterende burgeroorlog in Syrië, die tot nu toe aan bijna een half miljoen onschuldige burgers het leven heeft gekost, terwijl zes miljoen Syriërs op de vlucht zijn en de grote steden zwaar zijn beschadigd. En dan is er de oorlog tegen ISIS, een voortdurende burgeroorlog in Irak, in Libië, in Jemen, en voortdurende spanningen in Egypte. Ze hebben terecht ingeschat dat de internationale aandacht was gericht op andere veel belangrijker onderwerpen en dat de tijd rijp was om de aandacht terug te brengen naar het Palestijnse vraagstuk.

Ambassade naar Jeruzalem

Een andere duidelijke reden voor deze diplomatieke zetten was vooruit te lopen op pogingen van de komende regering Trump om meer pro-Israëliëse stappen te ondernemen, zoals het verplaatsen van de ambassade naar Jeruzalem. Ze hebben gedeeltelijk succes gehad bij de Veiligheidsraad, maar in Parijs hebben ze gefaald. Zelfs vóór het einde van de conferentie in Parijs, sprak staatssecretaris Kerry premier Netanyahu en verzekerde hem dat het communiqué niet gevolgd zal worden door acties van de Veiligheidsraad voor 20 januari 2017 als er in

Washington een nieuwe regering aantreedt.

Als de conferentie in Parijs een mislukking zou blijken te zijn, zou Resolutie 2334 veel nadeliger voor Israël zijn. Er staat dat Oost Jeruzalem onderdeel is van de West Bank, wat toenemende steun voor de BDS-beweging tegen Israël betekent. De Amerikaanse beslissing om zich te onthouden schiep een gevoel dat Israël nu een twistappel tussen de Democratische en de Republikeinse partijen in Amerika zou worden en dit bedreigde de historische steun van beide partijen voor Israël. De Amerikaanse onthouding van deze cruciale resolutie was ook een bedreiging voor de afschrikwekkende kracht van Israël, die zwaar steunt op Amerikaanse steun.

De resolutie riep ook de Secretaris-generaal van de VN op om elke drie maanden over de voortgang van de implementatie van de resolutie te rapporteren, vooral over Israëlische nederzettingen, wat betekent dat de Palestijnse zaak in ieder geval bij de Veiligheidsraad onder de aandacht blijft. Men kan veilig aannemen dat de regering Trump elke toekomstige anti-Israëlische resolutie zal tegenhouden en de Palestijnen zullen andere internationale rechtbanken moeten zoeken om hun gevecht tegen Israël voort te zetten.

In het licht van deze twee ontwikkelingen moet Israël nu voorzichtig afwegen wat het toekomstige beleid moet zijn. Dit kon wachten tot de regering Trump zal besluiten wat zijn Midden-Oostenpolitiek zal worden. Bepaalde eenzijdige acties zijn mogelijk, vooral economisch, om het lot van veel Palestijnen te verbeteren.

Er kunnen ook maatregelen genomen worden om zich uit bepaalde Palestijnse gebieden terug te trekken. Er zijn mensen in Israël die roepen om de annexatie van bepaalde gebieden op de West Bank. Maar dat zou overhaast zijn en dit kan voor Israël ernstige internationale problemen opleveren, omdat Resolutie 2334 is aangenomen met 14 setemmen vóór en één onthouding. Zelfs Rusland en China hebben tegen Israël gestemd.

In de komende weken moet Israël goed aandacht aan de betrekkingen met alle grootmachten besteden, in ieder geval totdat bekend is waarop Amerika aanstuurt en dat kan wel enige maanden duren. Weinig commentatoren besteedden aandacht aan het feit dat op 15 januari de besprekingen mislukt zijn over het weer samenvoegen van Cyprus, waarvan het noordelijk deel al sinds 1974 is bezet door Turkije. Zelfs de aanwezigheid van de nieuwe Secretaris-generaal van de VN was niet voldoende om de Grieken en de Turken te helpen om hun zwaarwegende verschillen te overkomen. De status-quo op Cyprus moet dus nog even voortduren.

Het schijnt dat dit ook het lot van het Israëlisch-Palestijns conflict kan worden. De Israëlische regering en de meerderheid van de Israëliërs vinden dat er geen haast is en dat het mislukken van een oplossing niet automatisch tot oorlog hoeft te leiden. Misschien zijn kleine stappen op humanitair en economisch gebied beter om wederzijds vertrouwen op te bouwen, dat in de toekomst kan dienen als basis voor grotere stappen.

AMI-Jerusalem Center Conferentie in Zavelstein, Duitsland

2-5 maart 2017

Jewish Heritage Tour in Polen

5-11 juni 2017

AMI Study Tour

29 oktober - 10 november 2017

e-mail: jerusalem@amijerusalemcenter.org

WAAR ZIJN HEMEL EN AARDE GETUIGE VAN?

door Daniel Gwertzman

Ik neem heden de hemel en de aarde tegen u tot getuigen; het leven en de dood stel ik u voor, de zegen en de vloek; kies dan het leven, opdat gij leeft, gij en uw nageslacht. (Deuteronomium 30:19)

Volgens de grote middeleeuwse commentator Rashi (Rabbi Shlomo Yitschaki, 1040-1105), werden hemel en aarde verkozen als getuigen, omdat zij eeuwigdurend zijn en alle veranderingen in het menselijk bestaan overleven. In de Bijbel geven getuigen het goede voorbeeld bij het bewaken van het recht, en hemel en aarde zijn instrumenten bij het belonen of bestraffen van Israël door regen en oogst toe te staan of tegen te houden.

Dan zal Ik de regen voor uw land op zijn tijd geven, de vroege en de late regen, zodat gij uw koren en uw most en uw olie kunt inzamelen. (Deuteronomium 11:14)

Er is in bovenstaande tekst sprake van klimaatverandering, maar die is het gevolg van geestelijke vervuiling. De schepping is afhankelijk van de acceptatie en eerbied voor het Woord. Als het Woord niet gevolgd wordt, zal de wereld terugkeren tot de oorspronkelijke chaos.

Dan zou de toorn des Heren tegen u ontbranden en Hij zou de hemel toesluiten, zodat er geen regen komt, de bodem zijn opbrengst niet geeft en gij weldra te gronde gaat in het goede land, dat de Here u geven zal. (Deuteronomium 11:17)

Er is een plan voor de schepping, die is gebouwd op het Woord. We vinden dezelfde gedachte in het Nieuwe Testament.

In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is. In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen; en het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet gegrepen. (Johannes 1:1-5)

Waarom zou het voortdurend bestaan van de hemelen en de aarde afhankelijk zijn van het Woord? Geen van beide zou bestaan zonder iets dat hen met elkaar verbond. Wat hen verbindt, is de schepping van de

mens. De mens werd geschapen uit een combinatie van het stof der aarde en de adem van God (Genesis 2:7). Zonder het volgen van het Woord, zou de mens in duisternis ronddolen en niet meer zijn dan een intelligent dier.

Ieder die naar mijn naam genoemd is, en die Ik geschapen heb tot mijn eer, die Ik geformeed heb, die Ik ook gemaakt heb. (Jesaja 43:7)

Wat eist de Heer dan van de mensheid? Hij wil dat de handelingen van de mens getuigen van zijn schepper. Onze handelingen hebben invloed op onze omgeving. Als we leven in een wereld met kennis van de schepper, dan leven we in het licht. Zonder deze kennis leven we buiten de waarheid in de duisternis en chaos, die vóór de schepping bestonden.

Want de Israëlieten zijn Mij tot knechten: mijn knechten zijn zij, die Ik uit het land Egypte heb geleid; Ik ben de Here, uw God. (Leviticus 25:55)

Voor de mens die de schepping ontkent, is er geen schepping, geen rechter, geen oordeel en geen goed of kwaad, geen straf of loon. Dit is allemaal dwaasheid. De natuurlijke mens heeft geen weet van de geest van God. Hij kan het getuigenis van hemel en aarde niet proeven, of het oordeel waaronder hij zal vallen. Voor hem ontstaat alles bij toeval. Er is alleen chaos. Uiteindelijk leidt deze chaos tot geestelijke verwarring, geweld en duisternis die zich over de wereld uitspreiden. In deze wereld worden de Joden niet als een zegen ervaren. Maar dit is niet het beeld in de Bijbel:

Sta op, word verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid des Heren gaat over u op. Want zie, duisternis zal de aarde bedekken en donkerheid de natiën, maar over u zal de Here opgaan en zijn heerlijkheid zal over u gezien worden. Volken zullen opgaan naar uw licht en koningen naar uw stralende opgang. (Jesaja 60:1-3)

ONTKIEMEND ZAAD

door Patty Mariano

Laten wij niet moede worden goed te doen, want, wanneer het eenmaal tijd is zullen wij oogsten, als wij niet verslappen. (Galaten 6:9)

Hebt u wel eens het gevoel dat u wilt opgeven? Ik weet dat het niet makkelijk is om toe te geven, maar ik ben er zeker van dat u dit allen heeft meegemaakt. U wilt iets heel erg graag, u hoopt erop, u droomt ervan, u verlangt ernaar, maar er gebeurt niets. Ik denk aan de jonge Jozef met zijn veelkleurige mantel. Hij droomde en vertelde daar enthousiast over aan ieder die het wilde horen en die het niet wilde horen. En wat gebeurde er? Hij werd in een put gegooid, verkocht en gevangen gezet. En toen...

Hij werd opgericht door God en na TWINTIG jaar zag hij zijn droom in vervulling gaan. Ik geloof stellig dat God wil dat wij grote dromen voor Hem hebben en niet bang zijn om voorwaarts te gaan, zo lang we Zijn leiding volgen.

We moeten tijd besteden aan gebed en het zoeken naar Gods wil.

We moeten op Hem wachten voor het antwoord en niet vooruit rennen.

We moeten trachten onze droom vrucht te laten dragen.

Soms lijkt het zinloos.

Soms lijkt het te lang te duren.

Soms lijkt het dat God ons is vergeten.

Soms lijkt het dat onze droom is gestorven.

HOUD VOL!

Denk aan de dagen van Habakuk. Het volk wachtte op de Verlosser, maar die kwam niet. Was God het vergeten? Natuurlijk niet! Alleen was de bestemde tijd nog niet aangebroken.

Want wel wacht het gezicht nog tot de bestemde tijd, maar het spoedt zich zonder falen naar het einde; als het vertoeft, verbeid het, want komen zal het gewis; uitblijven zal het niet. (Habakuk 2:3)

En misschien is Uw bestemde tijd nog niet gekomen. Het zaad dat in uw hart is geplant – als het werkelijk door God is geplant – is niet vergaan of vergeten. Wees trouw, blijf Hem volgen en wacht op wat er zal gebeuren. Hebt u bemoediging nodig voor uw droom? Laat mij u een verhaal vertellen.

Lang geleden, in een land hier ver vandaan, was er eens een klein meisje met een droom. Zie hield van God en ze wist zonder enige twijfel dat God haar riep voor een bijzondere opdracht. Maar ze wist niet wat die opdracht was. Ze zocht God in alles wat ze las, op

elke plaats die ze bezocht, en ze hoopte Zijn stem te horen. Toen ze groter werd, werd ook het zaadje in haar hart groter. Ze werd heel actief op de zondagschool en bezocht elke kerkdienst die er was. Waar ze maar kon, was ze betrokken bij het werk van de Heer. Toch kwam er geen direct antwoord. Ze bleef studeren en bidden en ze deed alles om de Heer te behagen. Waarom antwoordde Hij niet? Jaren waren voorbij gegaan. Misschien had ze Zijn stem wel gemist. Misschien was ze toch niet geroepen. Hoewel ze God nog steeds liefhad, begon haar droom te vervagen en daarmee verzwakte haar geest. Op middelbare leeftijd, als echtgenote en moeder, kreeg ze de kans om dieper in het Woord te groeien en de Schrift te bestuderen via een opleiding. Ze ging deze uitdaging aan en voelde haar geest en haar droom opleven. God was haar zeker niet vergeten! Misschien zou ze nu Zijn stem horen. Misschien zou ze nu Zijn wil voor haar leven begrijpen. En weer werd ze actief betrokken in Zijn werk, meer dan ooit tevoren. Vanwege haar liefde voor haar eigen kind en voor kinderen in het algemeen, begon ze hen te vertellen over God, die hen met eeuwigdurende liefde liefhad. Was dit haar doel? Was dit haar roeping? Het vulde haar in ieder geval met blijdschap.

Jaren gingen voorbij en ze bleef alles voor het werk van de Heer geven: zingen, onderwijzen, koren dirigeren, schrijven... alles voor Zijn eer en glorie. Ja, het zaad groeide nog sneller dan ze zich had kunnen indenken. Toch was het diepste verlangen van haar hart, de kern van haar droom die in haar hart was geplant toen ze nog een klein kind was, niet vervuld. Dat was het deel dat haar naar het land van haar God en Zijn uitverkoren volk zou brengen. Het deel dat haar zou toestaan onder hen te wonen en met hen te spreken. Nee, God was haar niet vergeten, God was getrouw. En toen kwam de bestemde tijd, waar ook Habakuk over spreekt. Haar eerste bezoek aan Zijn land werd gevolgd door vele andere bezoeken.

Het eerste zaadje werd drager van vele vruchten. Het kleine meisje, dat nu al in de winter van haar leven was, hoorde Zijn stem, ze volgde haar droom en koesterde het zaadje en nu wandelt zij in de bestemde tijd. Ik ken dat kleine meisje persoonlijk, want dat meisje ben IK.

Ik deel dit met u, opdat u zeker kunt weten dat u niet bent vergeten. Koester uw dromen en houd uw visie levend. Ze mogen niet vervagen en verloren gaan in de ochtendmist. Stook het vlammetje op, zoek Zijn aangezicht, luister naar Zijn stem en geef het zaadje water. Het zal groter worden dan u zich ooit heeft kunnen voorstellen.

Patty Mariano

POLEN - THUISLAND VAN DE RECHTVAARDIGEN ONDER DE VOLKEN

door Monika Krawczyk, directeur van de stichting tot behoud van Joods erfgoed in Polen

Vorig jaar kreeg ik de unieke kans om samen met dr. Andrzej Duda, de president van Polen, en andere officials, de opening bij te wonen van het museum dat gewijd is aan de manier waarop Poolse christenen hun Joodse buren tijdens de Tweede Wereldoorlog hebben geholpen. Het Familie Ulma Museum in Markowa, Polen.

Monika Krawczyk en President van Polen A. Duda

Yad Vashem heeft meer dan zesduizend Poolse families beloond met de eretitel *“Rechtvaardige uit de Volken”*. Dit is de grootste nationale groep van alle Europese landen die onder het Nazi-regime hebben geleden tijdens de Tweede Wereldoorlog. Polen was het enige land waar de doodstraf stond op hulp aan de vervolgte Joden, en de opdracht daartoe werd direct en ter plekke uitgevoerd, om de hele gemeenschap angst aan te jagen.

Marek Edelman, een strijder tijdens de opstand in het getto van Warschau in 1943, heeft gezegd: *“Haat vereist niets; Liefde vereist moeiten en offers.”* Er moet ware liefde in het hart zijn van hen die bereid zijn om het zwaarste offer te brengen. En het voorbeeld hiervan in de geschiedenis, is van de familie Ulma.

Jozef en Wiktoria Ulma woonden in het dorp Markowa, tien minuten rijden van Lancut, een stad met een unieke Barok synagoge. Tijdens de Duitse bezetting, waarschijnlijk eind 1942, bood de familie Ulma - ondanks armoede en groot risico - onderdak aan acht Joden: Saul Goldman, zijn vier zonen en twee dochters en een kleindochter van Chaim Goldman. De familie Ulma werd waarschijnlijk door een politieagent (Włodzimierz Les) bij de Duitsers beschuldigd van het redden van Joden. Na de oorlog werd deze agent veroordeeld. In de ochtend van 24 maart 1944 kwamen Duitse en Poolse agenten bij het huis van de familie Ulma en ze gaven het bevel dat iedereen naar buiten moest komen. Ze schoten eerst de Joden dood en daarna Jozef en Wiktoria (die zeven maanden zwanger was). Daarna besloot hun

SS-commandant Lt. Dieken, om hun zes kinderen te doden. Binnen een paar minuten verloren zeventien mensen het leven. In 1995 werden Wiktoria en Jozef Ulma postuum beloond met de titel *“Rechtvaardige uit de Volken”*.

De president van Polen zei tijdens de openingsceremonie: *“Zij die een teken van antisemitisme tonen, bezodelen de gedenktuin aan mensen als de Ulma's.”*

Historici schatten dat tussen 40.000 en 120.000 Poolse Joden in leven zijn gebleven dankzij de hulp van Poolse Christenen. De meesten emigreerden na 1945 naar het land Israël en zij hielpen het Joodse land te bevrijden - de Staat Israël. Daarmee realiseerden zij hun droom en de Bijbelse profetie. Het verstrooide en vervolgte Joodse volk kwam thuis na 2000 jaar ballingschap. Het wonder van hun overleving werd verdubbeld door het wonder van de onafhankelijkheid.

In januari 2017 bezocht de Poolse president Israël. Een paar dagen voor zijn reis was een traditionele nieuwjaarsbijeenkomst met vertegenwoordigers van de Joodse gemeenschap, waar ik ook voor werd uitgenodigd. De president van Polen zei: *“Ik ga een land van veel religies bezoeken, maar bovenal - dit is het land Israël, het Uitverkoren Volk.”*

De familie Ulma

AMI-Jerusalem Center for Biblical Studies & Research en de Stichting ter behoud van Joods Erfgoed in Polen nodigen u uit voor een Educatieve Tour door Polen van 5-11 juni 2017
Joods Polen: Sleutel tot begrip van de Europese Geschiedenis van de 20ste Eeuw

Onze AMI Tour door Polen in 2015 was zeer bemoedigend, een geslaagd project dat vervolgd werd door de AMI Tour door Nederland in 2016. We hebben besloten nog een tour door Polen te organiseren, in juni 2017. Onze Polentour in 2015 trok deelnemers uit tien verschillende landen, zowel Joden als Christenen. We hadden de unieke gelegenheid te zien en ervaren wat het Nazi-Duitse regime in de Tweede Wereldoorlog tegen de Joden in Europa heeft gedaan. In het licht van de recente AMI Holland tour begrijpen we nu beter wat het betekende om uit het betrekkelijk gerieflijke thuis in Amsterdam op transport te worden gesteld naar het Oosten, een begrip dat de vreselijke dood in de vernietigingskampen in het bezette Polen betekende. We zullen nooit kunnen begrijpen hoe mensen die op de koppel van hun uniform "Gott mit uns" hadden staan, in de gaskamers 3,5 miljoen Joden konden vermoorden. Tijdens de reis konden we daarover nadenken. We leerden ook hoe belangrijk het verzoeningsproces tussen Joden en Christenen is, en hoe belangrijk Israël voor de wereld is. Afgezien daarvan was Polen een prachtig land om te bezoeken. U bent van harte uitgenodigd om in 2017 aan de reis door Polen deel te nemen.

Reis en Tour Informatie: We beginnen in de Poolse hoofdstad Warschau. De tour omvat Kazimierz Dolny, een typisch Joodse shtetl (klein Joods stadje), tegenwoordig een pittoreske toeristenbestemming aan de rivier de Wisla. We bezoeken Lublin en de prachtige Chachmei Lublin Yeshiva, voormalig Nazi-concentratiekampen Majdanec, Belzec en Auschwitz-Birkenau, de vroegere Joodse stad Zamosc met de enig overgebleven renaissance synagoge in het land, historische shtetls Jaroslaw en Lancut (beroemd om de synagoge), Krakow, de op één na grootste en één van de oudste steden van Polen, met de prachtige oude stad Przysucha met synagoge, zeldzaam uniek overblijfsel van de vooroorlogse Poolse erfenis.

info: jerusalem@amijerusalemcenter.org

Zavelstein – Haus Felsengrund, Germany, March 2-5, 2017

**THEME: "... BUT THOSE THINGS WHICH ARE REVEALED BELONG UNTO US
AND TO OUR CHILDREN FOR EVER."**

Program

Mar-02	19:30	Shlomo Hizak
Mar-03	08:00	Devotion
	09:30-10:15	Monika Krawczyk, Poland: The Past, the Holocaust and the Hope of the People in the Land
	10:45-11:30	Daniel Gwertzman, Israel: The Hope and Destiny of the People
	15:30-16:00	Patti Mariano, USA: The West, Israel and our Destiny
	16:00-16:30	Drs. Agaath van Ommen, Netherlands: Our Place Today
	16:30-18:00	Ellen Dong, China: The Rising Hope from the East
	19:45	Shlomo Hizak & Daniel Gwertzman: The Sabbath and Christianity & Erev Sabbath Fellowship
Mar-04	08:00	Devotion
	09:30-10:15	Gerd Rodewald, Germany:
"Those things which are revealed belong unto us and to our children forever"
	10:30-11:15	Heinrich Hebel, Germany: Luther and the Jews
	11:15-12:00	Ewa Jonsson, Sweden: Europe, Israel and our Destiny
Xiuping, Wu, China: AMI Center Field Representative
Liu Zhenyun, China: The Four Corner of the Earth
Willy Liu, Taiwan: Our Hebrew Roots
	17:15-17:45	Testimonies - Four Corners of the Earth - Friends of Zion
Mar-05	09:30	Service and closing: Shlomo Hizak, Liu Zhengyun & Ellen Dong

info: jerusalem@amijerusalemcenter.org

AMI - Jerusalem Center for Biblical Studies and Research
st. Centrum voor Bijbelstudie en Onderzoek
Postbus 386 **3860 AJ Nijkerk**
www.bijbelcentrum.org **NL 16 INGB 000 3199277**
033-2459528
info@bijbelcentrum.org